

Arrest

nr. 29 768 van 9 juli 2009
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 21 april 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 11 maart 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROBERT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 14 november 2008 een aanvraag van een verklaring van inschrijving in (bijlage 19) als beschikker over voldoende bestaansmiddelen.

1.2. Verzoekster diende op 8 januari 2009 documenten in ter ondersteuning van haar aanvraag.

1.3. Op 11 maart 2009 nam de gemachtigde van de minister een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20). Verzoekster werd hiervan op 23 maart 2009 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 51 § 3, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving, aangevraagd op 14/11/2008 door (...) geweigerd.

Reden van de beslissing (2):

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. Betrokkene doet de aanvraag als beschikker van voldoende bestaansmiddelen die zij verwerft uit arbeid in Sofia in een bedrijf dat zij samen met haar partner heeft. Niets toont aan dat het bedrijf ook degelijk blijft bestaan als betrokkene in België woont. Zij toont ook niet aan hoe zij terzelfdertijd in haar bestaansmiddelen kan voorzien te Sofia en in België verblijven. De voorgelegde bestaansmiddelen kunnen bijgevolg niet aanvaard worden. (art. 50, § 2-4 ° van het KB van 8/10/1981 en art. 40 § 4 eerste lid, 2° van de wet van 15/12/1980). Overeenkomstig artikel 51, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 en van de wet van 15/12/1980 beschikt betrokkene over een bijkomende maand, namelijk tot 23/04/2009 (datum betekening + één maand-) om alsnog de vereiste documenten over te maken: bewijzen dat zij vanuit België haar arbeidsovereenkomst kan verderzetten en dus haar bestaansmiddelen verzekerd blijven. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 40, § 4, 2° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de artikelen 50, § 2, 4° en 51, § 1 van het KB van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenbesluit) en van de artikelen 7 en 8 van de Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (Richtlijn 2004/38/EG). Verzoekster citeert de geïmplementeerde artikelen van de Richtlijn 2004/38/EG en stelt dat artikel 40, § 4 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 50 en 51 van het Vreemdelingenbesluit daarvan de omzetting vormen. Verzoekster stelt dat zij stukken heeft neergelegd om te bewijzen dat ze als bestuurder maandelijks inkomsten van ongeveer 1800 euro krijgt, maar ook dat ze voor het enig jaar 2007 als aandeelhoudster een dividend van 238 006,37 euro heeft gekregen. De bestreden beslissing houdt hiermee volgens verzoekster geen rekening. Volgens verzoekster houdt de bestreden beslissing ook geen rekening met het saldo op haar bankrekening van meer dan 60 000 euro, waaruit volgens verzoekster op ontegensprekelijke wijze blijkt dat ze over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Verzoekster besluit: *"Door te stellen dat verzoekster niet bewijst dat ze over voldoende bestaansmiddelen beschikt, terwijl ze voor het jaar 2007 een dividend ontvangen heeft die... 350 keer hoger ligt dan "het minimumbedrag waaronder onderdanen van het gastland in aanmerking komen voor sociale bijstand" en terwijl het saldo van haar bankrekening in december 2008 bijna 100 keer hoger dan dit minimumbedrag was, heeft de bestreden beslissing de hoger vermelde artikelen geschonden en de bewegingsvrijheid van Europese burgers tot puur theoretische rechten herleid."*

2.2. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet betreft de formele motiveringsplicht. Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (cf. RvS 6 september 2002, nr. 110 071; RvS 21 juni 2004, nr. 132 710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 40, §4, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet juncto artikel 51, § 3, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit. Zoals verzoekster terecht stelt, vormen deze bepalingen de omzetting van de artikelen uit de Richtlijn 2004/38 die zij aanhaalt. In artikel 40 van de Vreemdelingenwet wordt het volgende bepaald:

*"§ 4. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:
(...)"*

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt;

(...)

De in het eerste lid, 2° en 3°, bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

De Koning bepaalt de gevallen waarbij de burger van de Unie geacht wordt de voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in het eerste lid, 2°, te vervullen."

In artikel 50, § 2, 4° van het Vreemdelingenbesluit wordt bepaald welke documenten de burger van de Unie, die een verblijfsrecht op grond van artikel 40, § 4, 2° erkend wil zien, dient over te leggen:

"a) het bewijs van voldoende bestaansmiddelen, waarbij onder andere een invaliditeitsuitkering, een vervroegd pensioen, een ouderdomsuitkering of een uitkering van de arbeidsongevallen- of beroepsziektenverzekering in aanmerking worden genomen. Zowel middelen waarover de burger van de Unie in eigen hoofde beschikt, als bestaansmiddelen die hij daadwerkelijk verkrijgt via een derde, worden in aanmerking genomen; en

b) een ziektekostenverzekering;"

2.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster naar aanleiding van haar aanvraag van een verklaring van inschrijving (bijlage 19) van 14 november 2008 haar identiteitskaart neerlegde. Zij werd bij die gelegenheid verzocht binnen de drie maanden, ten laatste op 14 februari 2009, volgende documenten over te leggen: *"bewijzen van bestaansmiddelen (ev. a.h.v. inschrijving bij kamer van koophandel + bewijs van privé-inkomen a.h.v. personenbelasting, stortingen op persoonlijke rekening...) en ziekteverzekering."*

2.5. Verzoekster maakte blijkens het administratief dossier op 8 januari 2009 volgende documenten over:

- uittreksel uit het handelsregister in Bulgarije
- verklaring vanwege de firma GRICOM
- verklaring vanwege een boekhoudkantoor
- rekeningoverzicht Bulgaarse rekening
- rekeningoverzicht KBC

Uit deze documenten blijkt onder andere dat aan verzoekster voor 2007 een dividend ten belope van 238 006,37 euro werd uitgekeerd. Daarnaast blijkt dat zij over een rekening beschikt bij KBC met een batig saldo van 61 399 euro. Uit een intern document, opgemaakt door attaché A.I op 11 maart 2009, waarin voormelde bedragen vermeld worden, blijkt duidelijk dat de Dienst Vreemdelingenzaken hiervan op de hoogte was.

2.6. Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing het uitgekeerde dividend en het saldo op de Belgische bankrekening van verzoekster niet in overweging neemt. Daargelaten de vraag of deze elementen op afdoende wijze aantonen dat verzoekster over voldoende bestaansmiddelen beschikt in de zin van artikel 40, § 4, 2° van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster dient te worden bijgetreden waar zij stelt dat *"de beslissing (...) op die twee punten (...) op onvolledige wijze (is) gemotiveerd."*

2.7. De Raad merkt op dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen wel ingaat op de inkomsten uit dividenden en in haar betoog het onzeker karakter van dergelijke inkomsten beschrijft. Zoals de verzoekende partij terecht in haar repliekmemorie opwerpt, gaat het hier om een a posteriori-motivering die geenszins bij machte is de vastgestelde tekortkoming in de motivering van de bestreden beslissing te herstellen.

Het enig middel is gegrond voor zover verzoeker daarin een schending van de motiveringsplicht heeft aangevoerd. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Derhalve worden de overige in het middel opgeworpen geschonden bepalingen niet besproken aangezien ze geen aanleiding kunnen geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 11 maart 2009 tot weigering van een verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend en negen door:

mevr. M. EKKA, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA